

HENGELLINEN ROKOTUS

TM Markus Paavola

Eräässä lehdessä kerrottiin, että on vanhempia, jotka eivät anna rokotuttaa lapsiaan, koska rokotusten yhteydessä lapsiin kertyy vaarallista elohopeaa. Suurin osa vanhemmista katsoo siltikin paremmaksi antaa lapsilleen immuniteetin vakavia sairauksia vastaan. Valinta voi olla vaikea, mutta verrattomasti tärkeämpää on muistaa, että lapset tarvitsevat ennen muuta hengellisen immuniteetin.

Tänään 17. syyskuuta Kirkko viettää hengellisen rokotuksen saaneiden lasten ja heidän vanhempiansa muistopäivää. On näet kolmen sisaruksen, Pistiksen, Elpiksen ja Agapen (Usko, Toivo ja Rakkaus) sekä heidän äitinsä Sofian juhla. Yksikään näistä Jumalan valituista lapsuksista ei taipunut keisari Hadrianuksen edessä harjoittamaan epäjumalanpalvontaa.

Pistis, sisarusparven vanhin, oli vain 12-vuotias, kun työt joutuivat toistensa ja äitinsä silmien edessä kidutetuiksi ja mestatuiksi. Kun vanhemmat sisarukset oli julmien kidutusten jälkeen surmattu, lausui nuorin, 9-vuotias Agape, keisari Hadrianukselle: “Älä turhaan pane toivoasi minun nuoreen ikääni. Saat kyllä nähdä, että minä olen saman puun hedelmiä kuin sisareni-kin.”

Mistä nämä nuoret tytöt saivat sellaisen vakaumuksen ja voiman, että jotkut ovat turhaan epäilleet heidän olevan vain kristillisten hyveiden personifikaatioita, ei todellisia ihmisiä? Heidän hurskas äitinsä välitti sen heille Jumalalta. Sofia kasvatti lapsensa kristillisten periaatteiden mukaan siinä määrin, että tyttöjen hurskas elämäntapa ei jäänyt keltään huomaamatta. Hän opetti heille Jumalan pelkoa, hyveellisyyttä ja kuuliaisuutta. Tytöt oppivat rukoilemaan ja lukemaan Pyhiä Kirjoituksia.

Nykyisin jotkut ovat omaksuneet ajatuksen, että lasten tulisi itse aikanaan päättää uskonnollisesta vakaumuksestaan. Tässä ajatuksessa ei ole mitään kristillistä. Kukaan ei kasva tyhjiössä, sillä langennut maailma kasvattaa jokaisen luontaisesti kieron. Siksi ihminen ei välttämättä edes vanhempana kykene tekemään objektiivista valintaa.

Kyseinen näkemys kertoneekin lähinnä siitä, että vanhemmat itse ovat lapsuudessaan jääneet vaille aitoa hengellistä huolenpitoa, eivätkä siksi kykene välittämään sitä myöskään lapsilleen. He kyllä antavat ympäristön ja yhteiskunnan kyllästää lapset maailmallisilla opetuksilla, mutta eivät osaa antaa näille vaadittavaa immuniteettia maailman turmelevaa vaikutusta vastaan.

Vallitsevat hengelliset sairaudet liittyvät pitkälti materialismiin ja sen erottamattomaan vastapariin, valehengellisyyteen. Nämä ilmiöt eivät ole vain mahdollisia uhkia, vaan jokaisen ihmisen arkipäivää. Niistä saavat alkunsa erilaiset hengelliset sairaudet ja Kirkon elämälle vieraat opetukset, joita vastaan jokainen meistä tarvitsisi piikin jos toisenkin. Mitä vähemmän meitä on rokotettu lapsuudessa, sitä tuhdimpia lääkkeitä ja vaivalloisempaa kuntoutusta tarvitsemme vanhemmalla iällä.

Monet Pyhien elämäkerrat muistuttavat meille, kuinka tärkeää on nuorena saatu hengellinen kasvatus. Asiaa painottaakseen pyhä Feofan Erakko sanoo meille: “Kaikista pyhistä teoista kaikkein pyhintä on lasten kasvattaminen.” Lapset ovat Jumalan lahja. Jos ajattelemme, että lapset kuuluvat aina Jumalalle, myös kasvatamme heidät Jumalan lapsiksi.

Pyhät marttyyrit, Sofia, Pistis, Elpis ja Agape, rukoilkaa Jumalaa, että osoittautuisimme kel-

vollisiksi tarjoamaan lapsillemme hengellisen immunitetin langenneen maailman henkeä ja ruhtinasta vastaan.

Aamun Koitto 17/2004